

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 83

гр. Пловдив , 17.06.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на седемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател:	Красимир К. Коларов
Членове:	Георги В. Чамбов
	Емил Люб. Митев

като разглежда докладваното от Емил Люб. Митев Въззивно частно търговско
дело № 20215001000399 по описа за 2021 година

Производството е по чл.274,ал.1,т.1 от ГПК във връзка с
чл.219,ал.1 от ГПК.

Образувано е по частната жалба на „П. - 9... Г. „АД ЕИК ...“,
представлявано от изпълнителния директор на дружеството Ж.П. , с
посочен съдебен адрес против Определение № 260387 от
02.04.2021г., постановено от Старозагорският окръжен съд по
търг.дело№ 1264/2020 г.

По силата на обжалваното определение съдът е оставил без
уважение искането на „П. - 9... Г. „АД за конституиране като трето
лице – помагач на К.А.К. ЕГН:

В частната жалба се поддържа оплакването,че съдът
неправилно е приел, че не е налице правен интерес на това лице да
встъпи като трето лице - помагач на страната на ответника.

Претендира се отмяната на обжалваното определение като
постановено в нарушение на разпоредбата на чл.219,ал.1 от ГПК и
постановяване на съдебен акт, по силата на който съдът да

конституираща лицето К.А.К. като трето лице- помагач на ответника.

Ответната по частната жалба страна „Ч. - ... „ ЕООД чрез процесуалния си представител по делото поддържа писмен отговор, съгласно който частната жалба е неоснователна.

Счита , че не са налице предпоставките на чл.219,ал.1 от ГПК за привличането на трето лице-помагач.

Пловдивският апелативен съд след преценка на изложените в частната жалба оплаквания и доводи, приема за установено следното:

Първоинстанционният съд е преценил, че не е налице правен интерес за К.К. да встъпи като трето лице-помагач на страната на ответника. Позовал се е на разпоредбата на чл.218 от ГПК ,съгласно която третото лице има право да встъпи в процеса, за да подпомага страната, която е поискала привличането.

Частният жалбоподател е на обратното мнение- счита, че е налице правен интерес лицето, подписало запис на заповед като законен представител на акционерното дружество- издател да бъде привлечено за да помага на ответника. Този интерес жалбоподателят обосновава с разпоредбата на чл.462 от ТЗ, която разглежда хипотезата на подписване на менителница от лице, което няма представителна власт.

Следва да се отбележи, че чл.462 от ТЗ не регламентира взаимоотношенията между представляван и представител. Тази разпоредба се отнася до поемателя и гарантира неговите интереси, в случай, че менителницата е подписана от лице, което няма представителна власт да подписва менителнични ефекти .

Напълно основателно в писмения отговор на частната жалба се прави възражението, че разпоредбата на чл.462 от ТЗ защитава

интересите на поемателя в случай, че менителничния ефект е подписан от лице, което няма представителна власт или от лице, което превишава мандата си . Това са двете възможни хипотези, при които интересите на поемателя се гарантират, за да може той да насочи претенцията си срещу мнимия представител, който в този случай се задължава **лично** по менителницата.

Действително липсва правен интерес за третото лице да встъпи в процеса за да помага на ответника, тъй като това практически означава да уличи сам себе си , че като „бивш изпълнителен директор „ на акционерното дружество е нямал представителна власт .

Или трябва да помага в полза на ответника, zlepоставяйки по този начин собствените си интереси, тъй като ако възражението за нищожност поради липса на представителна власт се окаже основателно, то в този случай ще следва да се ангажира именно неговата отговорност пред поемателя.

При другата възможна хипотеза, а именно при отхвърлянето на иска- ответното дружество изобщо няма нужда да се ползва от установителната сила на мотивите на решението в отношенията му с третото лице . По принцип, съгласно чл.223,ал.1 от ГПК постановеното решение има установително действие в отношенията на третото лице и **на срещната страна**- в случая това е поемателя по менителничния ефект.

В заключение прав е първоинстанционния съд в преценката си , че не е налице правен интерес за ответника да иска привличането на лицето подписало менителницата като трето лице-помагач. Разпоредбата на чл.462 от ТЗ има съвсем друга цел и същата защитава поемателя, а не представявания.

Следва да се потвърди обжалваното определение, при

постановяването на което съдът е приложил точно разпоредбата на чл.219,ал.1 от ГПК.

Не следва да се присъждат съдебни разноси в полза на ответника по частната жалба, тъй като не са представени доказателства такива да са направени. Не е представен нито договора за правна защита и съдействие, нито списъка на разноси по чл.80 от ГПК, макар че е посочено че се представят.

По тези съображения Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 260387 от 02.04.2021 г., постановено от Старозагорския окръжен съд по търговско дело № 1264/2020 г., с което съдът е оставил без уважение искането на ответника за конституиране на К.А.К. с ЕГН: ... като трето лице-помагач по делото.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____